

Summary

Sušice (Sušice u Přerova cadastral area, Přerov District), “Kamenec” field. An isolated Upper Paleolithic artefact, a uni-laterally retouched blade made from erratic flint, was found in 2020 during a surface survey in the “Kamenec” field, near the 271.4 m elevation marker.

Sušice (Sušice u Přerova cadastral area, Přerov District), “Příšahanec” field. A small assemblage of Upper Paleolithic (Morava-type Aurignacian/Míšovce-type industry) artefacts – a bifacial leaf point made from erratic flint and a retouched blade point – was collected by M. Charamza in 2015 during a surface survey near the 333.2 m elevation marker.

Zdeněk Schenk

Zdounky (k. ú. Netčice, okr. Kroměříž)

Netčice I, „Mezilesí“.

Epigravettien. Sídliště. Povrchový průzkum. Uložení nálezů: Moravské zemské muzeum – Ústav Anthropos.

Lokalizace: S-JTSK – -1159325, -546998

Lokalita leží na temeni a mírném východním svahu u lesa asi 0,5 km severně od Netčic. Nové nálezy se soustřeďovaly stovku metrů západně od prvních dvou nálezů L. Pěluchové-Vitošové (2008), na samém západním okraji pole u lesa. Sběry přinesly třicetku úštěpů a odpadu, 9 jader, 2 čepele a 7 nástrojů. Mezi ty patří distální část velkého čepelového škrabadla (obr. 19: 7),

nevýrazné škrabadlo s opozitním poškozeným rydlem, kombinace hranového rydla s odštěpovačem (obr. 19: 2), a čepelka s jemnou polostrmou retuší a ventrálními výštepky v oblasti hrotu (obr. 19: 1). Zajímavější jsou jádra. Vyniká mezi nimi v českých zemích největší řada klínovitých čepelkových jader. Nejtypičtější vycházejí z pečlivě bifaciálně upravených kusů (obr. 19: 3), u jiných jsou stopy preparace setřené rozšířením těžby čepelek na boky (obr. 19: 4, 6, první z nich je dvoupodstavové). Vedle toho se vyskytují i čepelková jádra se změněnou orientací redukce (obr. 19: 5). S výjimkou kusu na obr. 19: 8 (rohovec typu Troubky-Zdislavice) jsou všechna ostatní jádra i nástroje z bílé patinovaného eratického pazourku. Klínovitá jádra jsou typická pro mladší aurignacien a (patrně jen starší) epigravettien (Svoboda 1995), v epiaurignacien a pozdním epigravettien (Brno-Štýřice III, Stadice) se s nimi nesetkáváme. Naproti tomu nechybí v kontaminovaném souboru z temene Stránské skály (lokalita II).

Literatura

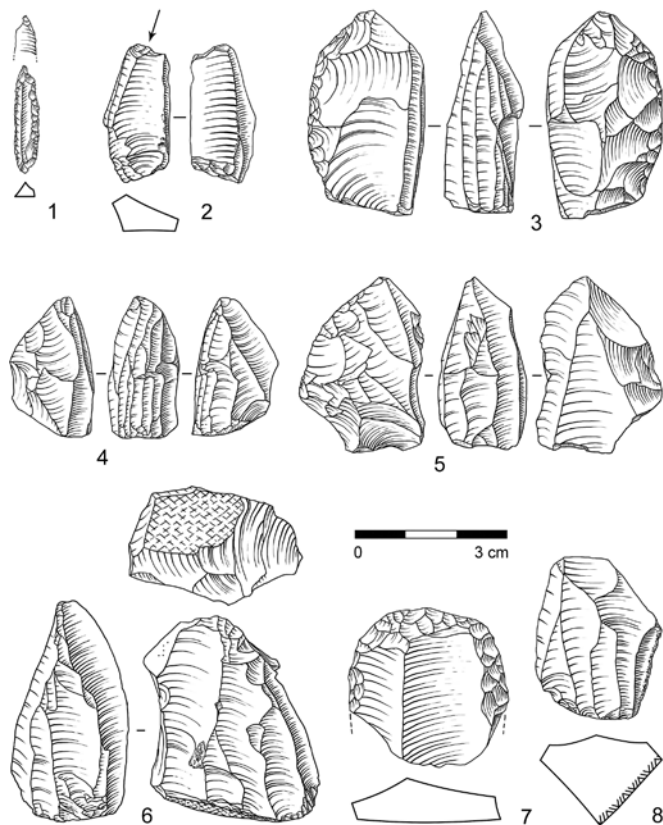
Pěluchová-Vitošová, L. 2008: Zdounky (k. ú. Netčice, okr. Kroměříž). *Přehled výzkumů* 49, 267.

Svoboda, J. 1995: Wedge-shaped microblade cores from Moravia and Silesia. *Archeologické rozhledy* XLVII(4), 651–656.

Summary

Zdounky (Netčice cadastral area, Kroměříž District). Concrete finds of exceptionally fine wedge-shaped microblade cores (Fig. 19: 6–8) allow us to consider the industry from Zdounky – Netčice I as Epigravettian.

Martin Oliva, Petr Šmácho

Obr. 19. Zdounky-Netčice. Vybrané nálezy. Kresba T. Janků.

Fig. 19. Zdounky-Netčice. Selected finds. Drawing by T. Janků.

Želešice (okr. Brno-venkov)

Želešice III, „Hoynerhügel“.

Paleolit. Sídliště. Povrchový průzkum. Uložení nálezů: Moravské zemské muzeum – Ústav Anthropos.

Lokalizace: S-JTSK – -1169879, -602252

Na této stratifikované lokalitě s prvky několika industriálních tradic z počátku mladého paleolitu, které však není možno paralelizovat s radiokarbonovými daty, úspěšně pokračují i povrchové sběry. Co se týče formálních nástrojů, podařilo se P. Šmachovi nalézt dosud nejtypičtější ukázky ze skupiny drásadel (obr. 20: 1, radiolarit), čepelových hrotů (obr. 20: 2, radiolarit) i bifaciálních listovitých hrotů (obr. 20: 3, spongolit). Zajímavější jsou však dva listovité hroty z jemných jurských rohoveců (rohovec typu Krumlovský les, varieta II?), jež jsou vyštípaný z polotovaru na principu hrotů typu Quinson, tj. plošnou retuší převážně jen největší plochy na suportu trojúhelníkového průřezu (obr. 20: 4, 5). Podobný artefakt z radiolaritu pochází i z předchozích sběrů (Škrdl et al. 2014, obr. 4: 2). Hrubší hrot z Jezeřan III (Oliva 2019, obr. 9: 1) je v průřezu asymetrický a možná nedokončený. V každém případě tyto kusy naznačují další metodu výroby listovitých hrotů, a to vedle výroby z polotovarů s dlouhou ponechávaným hřbetem (Neruda, Nerudová eds. 2009) a prosté fasonáže z úštěpových a čepelových polotovarů, čímž však vznikají spíše hroty s částečnou plošnou retuší („jerzmanowické“ s. lato).

Kromě sedmi nástrojů z lokality nově pochází ještě 9 jader a stejný počet úštěpů a zlomků.